Dosarul nr. 2-221/2023
2-23028372-38-2-23022023
Dispozitiv pronunţat public la 31 mai 2023
Hotărârea integrală întocmită la 14 august 2023

HOTĂRÎRE
în numele Legii

31 mai 2023 or. Rezina

Judecătorul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, Veronica Cuculescu, a examinat în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Incaso" SRL împotriva lui Pistrui Nicolai, privind încasarea datoriei şi cheltuielile de judecată

Procedura de comunicare a cererii a fost respectată.

C O N S T A T Ă :

Pretenţiile si argumentele reclamantului

La data de 23.02.2023, Î.M. „Incaso" S.R.L., prin intermediul avocatului Bujoreanu Eugeniu a depus în instanţă cerere de chemare în judecată către Pistrui Nicolai cu privire la încasarea datoriei şi cheltuielilor judiciare.

În susţinerea acţiunii reprezentantul reclamantului a indicat, că la data de 11.07.2021 între O.C.N. „Sebo Credit" S.R.L., în calitate de creditor şi Pistrui Nicolai, în calitate de debitor, a fost încheiat un contract de credit. Potrivit dispozițiilor cu privire la oferirea împrumuturilor pe termen lung, pârâtul Pistrui Nicolai s-a obligat să achite în termenul și în condițiile acceptate suma împrumutului, dobânzii contractuale și a comisionului. Pentru nerespectarea termenilor de rambursare a împrumutului, pârâtul s-a angajat să achite pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului, remunerații contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comisionul de administrare a împrumutului) și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.

Se menţionează că, necătând la respectarea obligațiilor de către „Sebo Credit" S.R.L., pârâtul Pistrui Nicolai până la ziua de azi nu și-a onorat obligațiile asumate.

Susţine că, în adresa împrumutatului a fost expediată reclamația prin care Pistrui Nicolai a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către împrumutător și obligația acestuia a restituirii împrumutului, remunerații contractuale și penalităților calculate conform contractului. Ulterior, datoria pârâtului a fost cesionată Companiei de colectare a datoriilor Î.M. „Incaso" S.R.L.

Afirmă reprezentantul reclamantului că, la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria pârâtului Pistrui Nicolai față de reclamantul Î.M. „Incaso" S.R.L.

constituia 16 876 lei, formată din costul total al împrumutului restant – 10 000 lei şi penalitatea contractuală în mărime de 6 876 lei, datoria fiind calculată conform contractului de credit.

A indicat că, calculul datoriei și penalității a fost efectuat în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

Declară reprezentantul reclamantului că, între O.C.N. „Sebo Credit" S.R.L. și reclamantul Î.M. „Incaso" S.R.L. a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor de viitor, potrivit căruia cedentul poate cesiona creanțe către cesionar, care vor apărea în viitor, contract ce întrunește condițiile de valabilitate a unui act juridic care poate da naștere la drepturi și obligații pe viitor. Așadar, contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanță și statuează obligațiile pe care le asumă fiecare din părțile contractante. La fel, atenționează că acţiunea este înaintată de către reclamantul Î.M. „Incaso" S.R.L., având calitatea de creditor în baza contractului de cesiune încheiat între O.C.N. „Sebo Credit S.R.L. şi reclamant, prin care O.C.N. „Sebo Credit" S.R.L. a transmis dreptul său de creanţă către Î.M. „Incaso" S.R.L.

Indică faptul, că dacă o creanţă este vândută, contractul se supune atât regulilor cesiunii de creanţă, cât şi regulilor vânzării, în mod corespunzător, astfel actul de transmitere a creanţei este parte integrantă a contractului de cesiune, în temeiul căruia se transmit creanţele faţă de debitori. Aşadar, contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanţă şi statuează obligaţiile pe care le asumă fiecare din părţile contractante.

Astfel, reclamantul solicită încasarea de la Pistrui Nicolai a datoriei în sumă de 16 876 lei, a cheltuielilor de asistenţă juridică în sumă de 500,00 lei şi a cheltuielilor legate de achitarea taxei de stat la depunerea acţiunii în sumă de 506, 28 lei.

Temeiuri de drept în susținerea cererii au fost invocate prevederile art. art. 823 alin. (1), 828 alin. (2), 858, 864, 901, 1242 alin. (1), 1247, 1248, 947, 948 Cod civil.

Aspecte de procedură:

Conform art. 276^2, Cod de procedură civilă, (1) Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. (2) Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. (3) Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care

dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

Conform art. 276^3 Cod de procedură civilă, (1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. (2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. (3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Conform art. 276^4 Cod de procedură civilă, (2) Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Prin încheierea din 01.03.2023, ţinând cont de faptul că, valoarea acţiunii nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, în conformitate cu art. 276^2 al. 1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată depusă de Î.M. „Incaso” S.R.L. împotriva lui Pistrui Nicolai, cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în procedură, ca cerere cu valoare redusă, fiind expediată pîrîtului, copia acţiunii şi actele anexate de reclamant.

Totodată pârâtului i-a fost explicat dreptul, de a depune în termen de 30 de zile, referinţă şi probele pe care îşi întemeiază obiecţiile sale, fiindu-i explicat faptul, că dacă nu va depune referinţă în termenul stabilit, cererea de chemare în judecată va fi soluţionată în baza materialelor anexate la dosar de către reclamant.

Pârâtul Pistrui Nicolai a recepţionat copia încheierii din 01.03.2023, fapt confirmat prin avizul anexat la materialele cauzei (f.d. 37), dar nu a depus referinţă şi nu a prezentat probe în termenul de 30 zile acordat. Astfel, aplicând prevederilor art.276^3 alin.(1) şi 276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă judecătorul a considerat posibil examinarea cauzei în baza înscrisurilor anexate la dosar, în procedură scrisă.

Probele pe care se întemeiază concluzia instanţei:

Contractul de credit nr.AG7883182 din 11.07.2021 cu condițiile contractuale (f.d.11-17), în baza căruia Pistrui Nicolai a primit de la O.C.N. „Sebo Credit” S.R.L. suma de 10 000 lei.

Graficul de rambursare (pentru termenul rămas) (f.d.13).

Certificatul de datorie conform contractului de împrumut (f.d.17).

Bon de plată nr. 691817 din 11.07.2021 (f.d.16), potrivit căreia O.C.N. „Sebo Credit” S.R.L. i-a eliberat lui Pistrui Nicolai împrumutul contractat, în valoare de 10 000 lei.

Reclamația nr. 220316155859 din 21.12.2022, conform căreia Pistrui Nicolai a fost notificat despre necesitatea achitării datoriei, fiind respectată astfel calea prealabilă de soluţionare a litigiului (f.d.20-21).

Aprecierea instanței de judecată

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată, în baza materialelor cauzei cercetate, a constatat că, între O.C.N. „Sebo Credit”, în calitate creditor, şi pârâtul Pistrui Nicolai, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr. AG7883182 din 11.07.2021 (f.d. 11-15), potrivit căruia creditorul a acordat pârâtului Pistrui Nicolai un credit în mărime de 10 000 lei, termenul limită de rambursare fiind de până la 11.01.2022.

Instanţa reţine că între „Sebo Credit” S.R.L. și Pistrui Nicolai a avut loc un raport juridic obligaţional, care constă în acordarea unui credit şi obligaţia debitorului să-l restituie în termenul stabilit. Or, acordarea împrumutului bănesc a fost perfectat în formă scrisă şi semnată personal de pârâtă, conform prevederilor art. art. 316, 321 Cod civil.

Se atestă că, obiectul litigiului reprezintă încasarea creanței cesionate şi a cheltuielilor de judecată rezultate din cesiune.

În acest context, instanța de judecată reține că, între „Sebo Credit” S.R.L. în calitate de creditor şi Pistrui Nicolai, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr. AG7883182 din 11.07.2021, prin care pârâtul a primit suma de 10 000 lei, care urma a fi restituită în termen de 6 luni, adică până la 11.01.2022, cu dobânda anuală efectivă de 240,93 %, comision de oferire a numerarului de 300,00 lei, comision de examinare și aprobare a cererii de 1998,00 lei, comision cu privire la administrarea creditului de 1 692,00 lei, penalitate zilnica pentru întârziere 1% (f.d.12).

Instanţa constată că între părţi a luat naştere un raport obligaţional, în temeiul contractului credit nr. AG7883182 din 11.07.2021, potrivit căruia O.C.N. „Sebo Credit” S.R.L. şi-a executat obligaţia de acordare a creditului, fapt confirmat prin copia bonului de plată nr. 691817 din 11.07.2021 în sumă de 10 000 lei (f.d.16), însă pârâtul Pistrui Nicolai nu şi-a executat integral obligaţia de restituire a creditului acordat.

Instanța de judecată notează că, conform certificatului de datorie conform contractului de credit, pârâtul Pistrui Nicolai nu a achitat creditul, astfel încât, la data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria acestuia față de O.C.N. „Sebo Credit” S.R.L. constituia suma de 16 876 lei, dintre care 10 000 lei datorie la credit și 6 876, 00 lei penalitate de întârziere.

În continuare, instanța de judecată stabilește că, potrivit contractului de cesiune nr. CS_2021/12_8 din 31.12.2021, cedentul „Sebo Credit” S.R.L. a cedat în favoarea cesionarului Î.M. „Incaso” S.R.L. dreptul de creanţă împotriva debitorilor săi, fiind întocmit Actul de predare-primire a creanțelor nr. 220316155859 (f.d.22-25). Instanța menționează că, deoarece pârâtul Pistrui Nicolai s-a eschivat de la rambursarea către O.C.N. „Sebo Credit” S.R.L. a creditului, la data de 21.12.2022, cesionarul Î.M. „Incaso” S.R.L., în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, a expediat în adresa debitorului reclamație, fiind invitat Pistrui Nicolai la încheierea unei eventuale convenții de mediere ori achitarea integrală a sumei datoriei (f.d. 20-21).

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul Î.M. „Incaso” S.R.L. solicită încasarea datoriei în sumă de 16 876, 00 lei de la Pistrui Nicolai în baza contractului de cesiune nr. CS_2021/12_8 din 31.12.2021, încheiat între cedentul O.C.N. „Sebo Credit” S.R.L. și cesionarul Î.M. „Incaso” S.R.L.

Conform art. 823 alin. (1), (2) Codul civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă.

În corespundere cu prevederile art. 827 Codul civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.

Potrivit art. 828 alin. (2) Codul civil, cedentul garantează că: a) creanța cesionată există sau, în cazul creanței viitoare, va exista conform contractului din care rezultă; b) cedentul este îndreptățit să cedeze creanța sau va fi în drept să o facă la momentul cînd cesiunea va produce efecte; c) debitorul nu deține unele excepții împotriva satisfacerii creanței; d) creanța nu va fi afectată de niciun drept de compensare existent între cedent și debitor; e) creanța nu a făcut obiectul unei cesiuni anterioare în folosul altui cesionar și nu este obiect al unui drept de garanție în folosul unui terț.

Conform art. 831 Codul civil, cesionarului i se pot opune prestaţiile efectuate de debitor, după cesiune, pentru cedent, ca şi orice act juridic încheiat după cesiune între debitor şi cedent cu privire la creanţa transmisă dacă debitorul nu avea cunoştinţă, în momentul efectuării prestaţiei sau al întocmirii actului, de existenţa cesiunii.

Interpretând normele de drept citate, rezultă că cesiunea de creanţă reprezintă o modalitate de transmitere a obligaţiilor printr-un contract, prin care un creditor transmite o creanţă a sa unei alte persoane, fie cu titlu oneros, fie cu titlu gratuit, creditorul care transmite creanţa purtând denumirea de creditor cedent, persoana care preia creanţa purtând denumirea de cesionar, iar debitorului a cărui creanţă se cedează

purtând denumirea de debitor cedat. În consecință, cedentul şi cesionarul sunt părţile contractului de cesiune, debitorul cedat având doar calitatea de terţ.

Totodată, creanţa trebuie să existe la momentul cedării, contractul de cesiune a creanţei urmând să îmbrace forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanţa cesionată. La fel, creanţa cesionată trebuie să fie sesizabilă, adică aceasta să poate fi urmărită şi executată silit.

Prin prisma normelor de drept enunțate supra, raportate la actele cauzei, instanță de judecată reține că, contractul de credit nr. AG7883182 (credit nr. L4412643) a fost încheiat la data de 11.07.2021, iar contractul de cesiune nr. CS_2021/12_8 a fost încheiat la data de 31.12.2021, urmare, Î.M. „Incaso" S.R.L. a devenit creditorul pârâtului Pistrui Nicolai ulterior semnării contractului de credit.

Instanța de judecată relevă că, potrivit pct. 1.1 și 1.7 din contractul de cesiune, obiectul contractului constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor cedentului, iar dreptul de creanță se transmite de către cedent către cesionar în baza unui act de predare-primire care conține date despre creanță (datoria, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculate, penalitatea calculate, ș.a, informația despre toate achitările efectuate), debitori (date personale despre debitori). În concluzie, se atestă că Actul de predare-primire nr. 220316155859 raportat la contractul de cesiune confirmă dreptul de creanță transmis de către O.C.N. „Sebo Credit" S.R.L. către Î.M. „Incaso" S.R.L., în baza contractului de împrumut nr. AG7883182 din 11.07.2021.

Luând în considerare că pârâtul nu a restituit în modul convenit ratele lunare stabilite conform graficului de rambursare a creditului, reclamantul Î.M. „Incaso" S.R.L. este îndreptățit să solicite restituirea creditului restant. Din calculul datoriei pentru contractul de credit nr. AG7883182 din 11.07.2021 (f.d.17), rezultă că pârâtul nu şi-a executat integral obligaţia de plată a corpului creditului acordat, formând o datorie în sumă de 10 000 lei, care nu a fost restituită până la înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

Prin urmare, în lipsa unor probe privind achitarea deplină a datoriei de către Pistrui Nicolai a sumei împrumutului de 10 000 lei, cerințele reclamantului în partea ce se referă la suma împrumutului menționat este întemeiată urmând a fi admisă.

În partea pretenției de încasare a penalității, instanța o reține ca fiind neîntemeiată

La acest capitol, cu referire la legalitatea cerinței privind penalitatea contractuală ce formează obiectul cesiunii în mărime de 6876 lei, instanța de judecată pune la îndoială aceste prevederi contractuale și le consideră ca nefiind negociate de părți, purtând în mod indubitabil caracterul unei clauze penale, circumstanțe ce derivă din însăși titlul punctului contractual, precum şi din natura obligației pecuniare menționate.

Astfel, se reține că, potrivit 947 din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în

cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației. Conform art. 943 din Codul civil, dobînda, dobînda de întîrziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligației pecuniare (capitalului). Cu toate acestea, dobînzile se pot capitaliza și pot produce dobînzi dacă s-a prevăzut expres, dar numai pentru dobînzi scadente cel puțin 12 luni. Dobînda de întîrziere sau, după caz, penalitatea nu se poate capitaliza. Orice clauză contrară dispozițiilor prezentului articol este lovită de nulitate absolută. Cu toate acestea, prin contractul de cont curent sau de depozit ori de alt cont de plăți se poate deroga de la dispozițiile prezentului articol. Art. 11 alin. (1) din Codul civil, stipulează că buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

În temeiul art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. Iar, conform alin. (2) al aceluiași articol, este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin. (1). Potrivit art. 328 alin.(l) şi alin.(2) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atât pe cale de acţiune, cât şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

În conformitate cu prevederile art. 329 alin.(l) şi (2) Cod civil, în contractele cu consumatorii sunt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimental consumatorului (nulitatea de protecţie). Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Potrivit art. 1069 alin.(l) şi (4) Cod civil, clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist Totodată, alin.(3) a normei date stabileşte că, dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standart, se prezumă că ea nu a fost negociată.

Conform art. 1071 Cod civil, persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate întrun limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile.

Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. Intr-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(l) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Art. 1072 alin.(l) Cod civil stabileşte că, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consider abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei credinţe, consumatorul.

Conform art. 1073 alin. (1) din Codul civil, într-un contract dintre profesioniști, clauza propusă de către o parte care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este prevăzută la art.1077 și deviază considerabil, contrar bunei-credințe, de la bunele practici comerciale.

Potrivit art. 1076 alin. (1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută.

Conform art. 1077 alin. (1) pct. 4) din Codul civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect, obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului. Alineatul (1) pct. 6) din aceeași normă, stipulează că sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu şi-a executat obligaţia fără justificare a unei penalităţi disproporţionate în raport cu prejudicial cauzat prin neexecutarea obligaţiilor contractuale.

În corespundere cu art. 1081 alin. (4) din Codul civil privind domeniul de aplicare a clauzelor abuzive, relevă că orice clauză contrară dispozițiilor prezentului capitol este lovită de nulitate absolută.

Conform art. 3 al Legii nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, costul total al creditului pentru consumatori îl reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sunt cunoscute de creditor. Potrivit art. 4 alin. (1), (2) din Legea enunţată, orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobînzii sau alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde informaţii standard în conformitate cu prevederile din prezentul articol. Informaţiile standard specifică, într-un limbaj clar, concis şi lizibil, în acelaşi cîmp vizual şi cu caractere de aceeaşi dimensiune, prin intermediul unui exemplu reprezentativ, următoarele: a) rata dobînzii aferente creditului, fixă şi/sau flotantă, împreună cu informaţiile privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator; b) valoarea totală a creditului;

c) dobînda anuală efectivă, care se indică în mod evidenţiat (cu caractere aldine); d) dacă este cazul, durata contractului de credit; e) în cazul unui credit sub formă de amînare la plată pentru un anumit bun sau serviciu, preţul actual şi valoarea oricărei plăţi în avans; şi f dacă este cazul, valoarea totală plătibilă de către consumator şi valoarea ratelor de plată; g) atenţionarea consumatorului de către creditor asupra responsabilităţii de rambursare a creditului. Conform art. 15 alin.(7)-(9) a Legii indicate supra, cerinţe privind clauzele contractuale, se interzice aplicarea oricăror plăţi (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăţi) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani şi/sau în care suma iniţială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referinţă se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depăşească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar. In cazul acordării creditelor pentru consumatori a căror sumă iniţială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referinţă se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), se interzice: a) efectuarea schimbărilor în clauzele contractuale respective, care, ca efect, măresc obligaţia pecuniară iniţială a consumatorului; b) pentru consumatorul care înregistrează întârzieri mai mari de 30 de zile în executarea obligaţiilor conform contractului de credit, încheierea oricăror alte acte juridice cu acelaşi consumator, care, ca efect, măresc obligaţia pecuniară totală a acestuia, până la stingerea obligaţiei scadente de rambursare conform contractului de credit curent şi expirarea a cel puţin 10 zile lucrătoare de la această acţiune. Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terţe dreptul de încasare a creanţelor aferente contractului de credit acordat.

În conformitate cu art.16 lit. a) Legea nr.105 din 13.03.2003 privind protecţia consumatorilor, consumatorul, la încheierea contractelor, are următoarele dreptul de a lua liber decizii la achiziţionarea produsului, serviciului, fără a i se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale incorecte, de natură a influenţa opţiunea acestuia. Aici instanța menționează că reieșind dintr-un contract încheiat între un comerciant și un consumator, instanța poate verifica, din oficiu, în ce măsură clauzele cuprinse în acest contract au caracter abuziv, urmând a fi constatat că, sistemul de protecție introdus prin Directiva 93/13/CEE din 5 aprilie 1993 pornește de la premisa, potrivit căreia consumatorul se află, din punctul de vedere al echilibrului contractual și al forței de a negocia, într-o poziție dezavantajoasă față de comerciant și deține un nivel mai scăzut de cunoștințe față de acesta, ceea ce duce la acceptarea unor clauze prestabilite de comerciant, fără posibilitatea de a influența conținutul acestora. În acest sens, Curtea de Justiție a Uniunii Europene, sarcina căreia constă în asigurarea interpretării uniforme a legislației europene, a decis că protecția recunoscută consumatorilor, prin Directiva 93/13 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii, presupune ca instanța

națională să poată verifica, din oficiu, dacă o clauză a contractului dedus judecății are caracter abuziv (cauza Ferenc Schneider, C 137/08).

La caz, se reține că, reclamantul/apelant a pretins încasarea de la pârât/intimat a sumei de 6876 lei cu titlu de penalitate. Instanța reiterează că, potrivit pct. 4.2.1 al Contractului de credit (dispoziții generale), stabilește că, în cazul în care debitorul încalcă termenul de plată, acesta va trebui să plătească penalitatea de întîrziere, calculată pentru fiecare zi de întîrziere, calculată ca procent stipulat în dispoziții speciale a contractului, (la caz în mărime de 1%) începând din prima zi după termenul de plată și până la plata totală a tuturor sumelor restante în baza prezentului contract. În contextul dat se reține că, punctul 4.2.1 al contractului de credit nebancar, care prevede clauza penală în cazul întârzierii de plată, este în detrimentul consumatorului, aceasta fiind contrară și cerințelor de bună-credință, nu a fost negociată individual cu pârâtul, clauza respectivă fiind una abuzivă, or, se referă doar la neexecutarea obligațiilor de către partea pârâtă, în sarcina reclamantei nefiind instituite careva obligații în caz de neexecutare. Așadar, luând în considerație specificul activității societății împrumutătoare, în condițiile în care depunerea cererii de acordare a împrumutului, încheierea contractului și primirea banilor împrumutați a avut loc într-o perioadă scurtă de timp, reieșind din modalitatea de expunere a clauzelor contractului de credit nebancar, luând în calcul dezechilibrul dintre drepturile și obligațiile părților contractante creat prin clauzele contractuale enunțate, instanța de judecată apreciază că, în speță, ținând cont de condițiile generale la contractul de credit nebancar din 11.07.2021, este un contract standard de adeziune, din timp redactat și pregătit pentru o multitudine de clienți, fără posibilitate de negociere din partea aderentului - pârât, astfel, prevederile acestuia sunt clauze contractuale standard.

În mod distinct, instanța de judecată pune în evidență și faptul că, <u>textul contractului este imprimat în așa fel, încât este practic ilizibil</u> și un consumator obișnuit nu poate înțelege nici conținutul și nici sensul și întinderea acestor acte juridice. Instanța de judecată consideră că, cerința care include creanța formată din clauza penală urmează a fi respinsă, ca fiind o prevedere contractuală standard, or, reclamantul nu a demonstrat provocarea un prejudiciu în mărimea penalității solicitate prin neexecutarea contractului nominalizat. Instanța, învederează și faptul că o astfel de clauză creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, acest dezechilibru fiind în primul rând, unul economic, neavând importanță, dacă s-au produs sau nu efecte în patrimoniul consumatorului. Prin urmare, toate clauzele contractuale, incluse în contractele de împrumut, încheiate cu consumatorii, urmează a fi examinate sub aspectul legalității lor, prin prisma normelor menționate și la constatarea caracterului abuziv al unor clauze dintr-un contract de credit/împrumut, instanța, cu precădere, va da importanță, din perspectiva legilor și jurisprudenței, privitoare la drepturile consumatorilor.

Cheltuielile de judecată.

Potrivit art. 83 alin. (1) Cod de procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Urmare a faptului că acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia urmează să-i fie compensate cheltuielile de judecată suportate în legătură cu examinarea cauzei în instanţă proporţional părţii admise din pretenţii.

Pentru justificarea cheltuielilor de judecată reclamantul a prezentat ordinul de plată a taxei de stat nr. 10289 din 27.12.2022 (f. d. 8). Astfel, pârâtul Pistrui Nicolai urmează să compenseze părții reclamante cheltuielile judiciare legate legate de achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii, proporțional părții admise din acțiune în sumă de 300 lei.

Potrivit art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, cheltuielile de asistenţă juridică se atribuie la cheltuieli de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 96 alin. (1), (11) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. În plus, la determinarea cuantumului compensaţiei acordate, conform practicii CEDO instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va ţine cont de complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat, tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru (cauza Amihalachioaie v Moldova, cauza Iatridis v. Grecia).

Conform materialelor cauzei se atestă faptul că, interesele Î.M. „Incaso” S.R.L. au fost reprezentate de către avocatul Bujoreanu Eugeniu, în baza mandatului avocațial seria/nr. MA 1992328 din 12.12.2022 (f. d. 10). Astfel, fiind prezentat instanţei ordinul de plată nr. 10346 din 27.12.2022 în sumă de 500 lei, cu destinația plății – plata pentru asistența juridică pe mandatul Pistrui Nicolai conform contractului de prestări juridice nr. 1-07/2018 din 01.07.2018 (f.d.10).

Astfel, reieşind din necesitatea şi rezonabilitatea cheltuielilor suportate de reclamantul „Î.M. „Incaso” S.R.L. în legătură cu asistenţa juridică acordată, instanţa

apreciază că suma de 500 lei, nu este exagerată, dar echitabilă de a fi încasată din contul pârâtului în calitate de cheltuieli pentru asistenţă juridică.

În conformitate cu prevederile art. 82,94, 236 – 241, 276^2 – 276^4 Cod de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Incaso” SRL împotriva lui Pistrui Nicolai, privind încasarea datoriei şi cheltuielile de judecată.

Se încasează de la Pistrui Nicolai, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în *****, în beneficiul ÎM „Incaso” SRL, cu sediul în *****, IDNO *****, c.d.2224026296, c.b.VICBMD2X469, BC „Victoriabank”: - în baza contractului de credit nr. AG7883182 din 11.07.2021, datoria contractuală în sumă de 10 000 (zece mie) lei și cheltuieli de judecată: pentru asistență juridică în mărime de 500 (cinci sute) lei și pentru taxa de stat proporțional părții admise din acțiune, în sumă de 300 (trei sute) lei, ***iar în total suma de 10 800 (zece mii opt sute) lei.***

În rest acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 (treizeci) zile, prin intermediul judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Judecător / semnătura / Veronica Cuculescu

Copia corespunde originalului
Judecător Veronica Cuculescu